

[Hans Jacob Sørensen.]

slag til Lov, som her foreligger, nemlig Grønlands Styrelse, og undersøger Arbejdernes Stilling dér, vil man opdage, at disse Folk indtil 1912 ikke havde nogen Pensionsret. De fik det saa i 1912, men ved Lønningsloven af 1919 bestemte man, at kun de, der var ansat ved Grønlands Styrelse inden 1919, havde Pensionsret, men de, der blev antaget efter den Tid, skulde ikke have det. Det er en saadan Pensionsret, man nu vil tillægge disse Folk og — man gaar videre — ogsaa dem, der er beskæftiget ved Statens Serum-institut og ved Slotsholmens Kede-anlæg, og den egentlige Begrundelse for det er, at der fra Lager- og Pakhusarbejdernes Forbund er indsendt et Andragende til Finansministeriet om, at en saadan Pensionsordning maatte blive gennemført for de paagældende. Her er det, jeg siger, at hvis vi gaar til at opfylde dette Ønske, vil vi sikkert meget hurtigt komme til at staa overfor, at en Række andre Fagforbund kommer og kræver det samme for deres Arbejders Vedkommende — jeg tænker her i første Omgang paa dem, der er ansat som Arbejdere eller Funktionærer under Statsskovvæsenet.

Der er derfor al mulig Grund til at undersøge dette Spørgsmaal meget nøje og navnlig faa klaret, hvilke Konsekvenser det vil kunne faa. Vi er jo paa Pensionsvæsenets Omraade gaaet meget vidt i Aarenes Løb. Pensionsudgifterne er nu oppe paa ca. 30 Mill. Kr. om Aaret, og der er med de bestaaende Love kun Udsigt til fortsat Stigning paa dette Felt. Ogsaa dette bidrager i høj Grad til, at en nærmere Prøvelse maa foretages, og jeg maa derfor slutte, som jeg begyndte, med at anbefale en meget nøje Prøvelse af Lovforslaget i Lønningsudvalget.

Parkov: Der er af ærede foregaaende Talere gjort Rede for Hensigterne med Lovforslaget, og det skal jeg derfor ikke komme tilbage til; men jeg vil gerne understrege, hvad der blev sagt af den sidste ærede Taler: at der er en betydelig Forskel paa den Lov, der omfatter civile Funktionærer, Arbejdere og Haandværkere under Hæren og Søværnet, og den Udvidelse, der her er Tale om at give Loven. Det maa undersøges nøje, om der kan findes Forhold, som i nogen Maade kan sidestille disse forskellige Folk. Jeg tror, at det vil være vanskeligt. Jeg vil paa Forhaand udtale mig hverken for eller imod Forslaget, men jeg vil sige, at det er nødvendigt, at det gennemgaar en meget nøje Undersøgelse i Lønningsudvalget, og det er ogsaa antydnet fra anden

Side, at Lovforslaget bør henvises til en nærmere Behandling i Lønningsudvalget.

Der er i Bemærkningerne udtalt, at det vil være af Interesse for de paagældende Institutioner; at deres Arbejdere og Haandværkere stilles paa denne Maade. Der er ikke sagt noget nærmere om, hvori denne Interesse bestaar — man kan maaske slutte, at det vil give en vis Tilfredshed og dermed maaske en større Arbejdsydelse. Der er ligeledes udtalt noget om, at der vil være visse Udgifter forbundet med at gennemføre Lovforslaget, men de vil ikke være betydelige. Det er efter min Formening for vagt at tale om, at Udgifterne ikke vil blive betydelige. Man maa have nærmere Klarhed over, hvor store disse Udgifter eventuelt kan blive. Det er jo et Spørgsmaal, som kan oplyses og besvares i Lønningsudvalget.

Ogsaa jeg for mit Vedkommende er meget betænkelig ved at gaa til en Udvidelse som den her foreslaaede, ogsaa fordi der kan ligge andre Motiver bag end dem, der fremgaar af Lovforslaget. Det vil vi ogsaa kunne komme til at tale om i Lønningsudvalget. Er der andre Motiver end dem, som Lovforslaget omtaler, er det dog rimeligt, at Tinget efter en Udvalgsbehandling bliver bekendt dermed, for saa vidt som Lovforslaget derefter vil blive fastholdt.

Det er ogsaa rimeligt at spørge, som der er blevet spurgt: Hvilke Følger vil det have, at man nu skrider til en Udvidelse, som omfatter 75 Mand? Hvor længe vil det vare, inden der kommer Forslag om yderligere Udvidelse? Det er ikke muligt at overse, hvorledes Forholdene vil blive, og derfor vil jeg henstille uden altsaa paa Forhaand at tage afgjort Stade for eller imod Forslaget, at Lovforslaget og de Forhold, som jeg her har berørt, gøres til Genstand for en grundig Overvejelse i Lønningsudvalget, saaledes at vi faar Klarhed over, paa hvilket Grundlag vi arbejder, naar vi gaar ind for et Lovforslag som det foreliggende.

A. M. Hansen: Jeg kan med min bedste Villie ikke indse, at der kan være store Konsekvenser i det foreliggende Lovforslag, som jo gaar ud paa at lade 75 Haandværkere og Arbejdere komme med ind under den Pensionsordning, der for et Aar siden enstemmigt vedtoges for Haandværkere og Arbejdere ved Hæren og Søværnet. Den i Fjor vedtagne Lov omfattede ca. 2 400 Personer. Jeg kan derfor ikke mene, at der er Grund til saa stor Ængstelse for at medtage dette lille Antal af faste Arbejdere i de her i Forslaget nævnte Institutioner. Men nu vil der jo ved Forslagets